

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg tror ikke, hr. Kofod-Svendsen har fået med, at det også drejer sig om enlige kvinder.

Lesbiske er ikke syge, det er kvinder, der har en anden seksuel overbevisning, og det, vi taler om, er retten til at få en læges hjælp til at foretage insemination af en lesbisk kvinde. For mig er det ikke nødvendigt, at det foregår i det offentlige sygehusvæsen, men man må heller ikke engang selv betale det og gå på en klinik og få en læges hjælp til det. Det er det, der er det usædvanlige ved det.

Så bliver der også talt om, hvorvidt man så kan modtage en pakke med posten, og jeg tror, fru Margrete Auken har set i ånden, at Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske vil holde pakkefest. Det er der jo ikke tale om. Der er tale om, hvorvidt man kan få den sæd, der skal til, som er kontrolleret og i orden, så man ikke skal ud på det grå marked eller ind i Bjelkes Allé. Det kan jeg ikke anbefale.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Først til fru Yvonne Herløv Andersen: Lige adgang for syge mennesker. Ja! Men jeg mener jo ikke, at enlige og lesbiske er syge.

Senere siger fru Vibeke Peschardt så, at der trods alt er tale om en behandling. Men hvis vi raske mennesker henvender os til sygehusvæsenet, kan vi jo ikke få behandling. Der skal jo være en sygdom eller en behandlingsårsag, for at vi har ret til denne lige og frie adgang. Jeg mener altså, at det er at køre debatten af sporet.

Så vil jeg spørge fru Yvonne Herløv Andersen om det dér med den moralske kvababbelse: Hvad ved fru Yvonne Herløv Andersen om det? Det siger lidt om debatniveauet, og hvis vi skal ned på det niveau, kan vi lige så godt stoppe her.

Fru Margrete Auken nævner problematikken med den sæd, man bare kan få pr. postordre fra sædbanken, og jeg er enig i, at det er et problem, som vi nok må se nærmere på, for det er jo et etisk spørgsmål.

Vi går ind i debatten her, fordi vi mener, den drejer sig om, hvorvidt et barn har ret til en far. Men det er fuldstændig rigtigt, som fru Margrete Auken sagde, at den nu er drejet over til fri og lige adgang til behandling i det offentlige sygehusvæsen.

Jeg synes godt, at vi i Folketinget må have lov til at have en etisk debat, og det har da ikke

været noget, vi har stukket under stolen. Hele diskussionen om loven om kunstig befrugtning har haft et etisk præg, hvor vi hver især har nogle holdninger, og det er derfor, vi stemmer på kryds og tværs også internt i partierne. Lad os dog have lov til at have den debat og de synspunkter, som vi har.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Fru Henriette Kjær nævnte, at jeg har sagt behandling, og det er også rigtigt. Det er det, jeg mener der står i sygehusloven.

Men jeg vil da godt sige en gang til: Der foretages jo andre ting i sygehusvæsenet, hvor folk ikke er syge, og hvor man jo ikke på nogen måde diskriminerer nogen. Der bliver f.eks. foretaget aborter. Der er jo ikke noget med, at enlige kvinder ikke kan få en abort, og de er jo ærlig talt ikke syge, de ønsker bare ikke at få et barn.

Et andet eksempel, som faktisk de fleste sygehuse tilbyder, er sådan noget som scanning af gravide. Det er i virkeligheden ikke engang en behandling, det er et tilbud. Der er heller ikke nogen diskrimination.

Men der er en diskrimination i det tilbud, som sygehusvæsenet kommer med, når man siger, at det må de enlige kvinder ikke få. Jeg synes simpelt hen ikke, det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er fuldstændig forkert at blande abortspørgsmålet ind i denne diskussion. Abortsamrådene tillader abort ud over 12. uge, hvis kvinden vil komme i en psykisk ustabil tilstand, eller der er nogle meget vægtige årsager.

Her drejer det sig om, at der slet ikke er noget endnu, men det er så det, man vil have, og på den måde bliver man en del af behandlersystemet og skal derfor ind i det.

Dora Rossen (DF):

Jeg har lyttet med interesse. Det er første gang, jeg hører den form for debat, og nu skal jeg lige prøve at se, om jeg kan holde noget sammen.

Jeg må da indrømme, at der er kommet mange ting frem, og jeg kan da forstå, at man den 21. januar havde den sidste debat om forslaget her i salen.

I Dansk Folkeparti er vi da fuldt og helt klar over, at det her drejer sig om etik, og at det er en meget, meget personlig sag. De synspunkter,